

Honourable Member of the European Parliament,

Numele meu este Gheorghe Tofan. Sunt un om de afaceri din România, care a fost, împreună cu asociații săi, victima unui furt de mare amploare săvârșit de către administratorul unor firme la care dețineam participații semnificative.

Am făcut, cum era și firesc, demersuri în justiție pentru a recupera pagubele și pentru a obține pedepsirea, conform legilor, a celui vinovat.

Din nefericire, justiția din România este coruptă și lipsită de eficiență. După mai mult de patru ani am ajuns să-mi pierd total speranța că se va putea face dreptate fără un sprijin din partea Uniunii Europene, singura instanță care a dovedit că poate determina autoritățile din țara mea să respecte principiile unui stat de drept și drepturile omului. Adresez din acest motiv prezentul memoriu tuturor membrilor Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs, în speranța ca îi veți acorda atenție și veți face uz de prerogativele dumneavoastră pentru a determina o abordare corectă a cazului meu de către autoritățile de la București.

Rapoartele Comisiei Europene au relevat constant existența abuzurilor și corupției în sistemul de justiție din România. Toate concluziile pesimiste din rapoartele Comisiei Europene privind ineficiența și corupția din justiția din România sunt perfect ilustrate de abuzurile îndreptate împotriva SC Tofan Grup Internațional SA și SC Danubiana SA, precum și acționarilor de la respectivele societăți comerciale cu scopul de a împiedica aducerea în fața instanței de judecată a celui ce a prejudiciat cu rea-voință interesele economice ale partenerilor săi și le-a provocat **pagube financiare în valoare de zeci de milioane de euro.**

Începând din 2002 Tofan Grup Internațional și Danubiana – acționari persoane juridice, alături de alți trei acționari persoane fizice, au fost victimele a ceea ce se poate considera **cel mai mare furt din averea privată de după 1990.**

Obiectul furtului au fost în principal acțiunile și patrimoniul societății Tofan Trans S.A., incluzând activele (un parc auto de peste 300 de mijloace de transport – de la autoturisme până la camioane echipate pentru transport internațional) și acțiunile deținute de aceasta la societățile SC Transporturi Auto Astra S.A. și SC Rotras S.A., inclusiv patrimoniul acestora, care consta în suprafețe importante de teren și clădiri, hale de producție și depozite.

Artizanul acestui furt a fost Rădulescu Ștefan, care a abuzat de prerogativele sale de Administrator Unic sau Președinte al Consiliului de Administrație la aceste societăți. Acesta a recurs constant la abuzuri, înșelătorii, falsuri și corupție, forând în jurul său un adevărat **grup infracțional**, care generează prejudicii însemnate de la lună la lună, continuând să fraudeze persoane și societăți comerciale, sub o “protecție” bazată pe **corupție și trafic de influență.**

Toate societățile implicate sunt acum într-o situație financiară limită, în insolvență sau în procedură de reorganizare judiciară, respectiv în faliment.

Tofan Grup Internațional și Danubiana, alături de acționarii persoane fizice au inițiat un șir de acțiuni în justiție destinate să le redea statutul de acționari și să îi ajute să își recupereze pagubele.

Aceste procese au început în primăvara anului 2002, atât în plan comercial cât și în plan penal. În trei dosare, acționarii de drept Tofan Grup Internațional și Danubiana, au obținut **hotărâri definitive și irevocabile** prin care sunt anulate cele mai importante hotărâri referitoare la **majorări fictive de capital și modificări ale structurii de acționariat**, deoarece au fost luate în adunări generale cu participarea unor falși acționari.

Dacă în comercial s-a reușit finalizarea unor dosare și pronunțarea unor hotărâri, în domeniul penal, cazul are o **durată care a depășit 4 ani**. Astfel, în prezent se află în diferite stadii ale cercetării penale un număr de **8 dosare penale**, în care lui Rădulescu Stefan i se aduc peste **40 de capete de acuzare**, pentru abuz în serviciu contra intereselor persoanelor în formă calificată, fals în înscrisuri sub semnătură privată, fals în declarații, delapidare, evaziune fiscală, înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, etc.

Pentru a bloca derularea cercetării penale, Rădulescu Stefan cu ajutorul unor procurori corupți, au formulat peste **500 plângeri** împotriva celor care au reclamat faptele lui, victimele înșelăciunilor sale s-au transformat astfel, prin **manevre oculte și ilegale**, din acuzatori în acuzați. Multe din aceste acuzații s-au îndreptat împotriva procurorilor care anchetau cazul, aceștia fiind hărțuiți și intimidați permanent. Deosebit de grav este faptul că **blocarea anchetei penale** și compromiterea procurorilor care răspundeau de dosar s-a făcut cu deplina colaborare a conducerii procuraturii generale, care a fost coruptă de către Rădulescu și cumpărată cu bani proveniți tocmai din fraudarea societăților pe care acesta le administra în mod abuziv.

Deși toate aceste **grave încălcări ale legii** și ale normelor deontologice impuse procurorilor au fost aduse, în mod repetat, la cunoștința Procurorului General al României, Ministrului Justiției și Consiliului Superior al Magistraturii, situația a rămas neschimbată, iar procurorul responsabil de caz, singurul care și-a făcut corect datoria, a fost deferit, în mod abuziv, cercetării DNA pentru presupuse fapte de corupție. Atât reclamantii cât și procurorul au fost amenințați, șicanați și blocați sistematic în efortul lor de a face lumină, cu ajutorul justiției, într-un caz evident de **criminalitate economică organizată**.

Ca urmare a acestor ingerințe în actul de justiție, până în momentul de față, o soluție finală nu a putut fi pronunțată în acest caz deosebit de complicat și de ramificat.

Ca urmare a imixtiunii domnilor Sandu Florin, Zaharia Toma, Tutilescu Marian, Sorescu Dumitru, din conducerea Poliției Române, de la care Rădulescu Stefan a beneficiat de sprijin permanent, cazul a fost abandonat, cu bună știință, timp de un an de zile de către ofițerii desemnați să efectueze cercetări.

Consecințele acestor tergiversări au fost multiple: nu a fost începută urmărirea penală la timp împotriva lui Rădulescu Stefan, deși existau probe în sprijinul acuzațiilor ce i-au fost aduse; nu au fost instituite imediat măsuri asiguratorii, care să împiedice înstrăinarea activelor sau a acțiunilor Tofan Trans; nu au fost ridicate în timp util înscrisuri și alte documente ale societății sau acte contabile care să împiedice seria de fraude și falsuri săvârșite în mod continuu de Rădulescu Stefan și de complicitii săi.

Paradoxal, în loc să facă cercetările de rigoare împotriva celui reclamat, Direcția Cercetări Penale începe, cu rea-credință, la data de 16.06.2003, urmărirea penală, pentru fapte inexistente, împotriva dlui Gh. Tofan, reprezentant la acea vreme al părții civile Danubiana. Această măsură abuzivă a fost dispusă imediat după ce reclamantii, exasperați de pasivitatea organelor de cercetare formulară o plângere prin care demascau procedurile de tergiversare

a anchetei și lipsa de obiectivitate și profesionalism a organelor de cercetare ale poliției. Caracterul de răzbunare al acestei anchete este evident și constituie, în sine, o **încălcare a dreptului cetățenilor** de a face petiții atunci când consideră că sunt victime ale unui abuz.

Constatând că poliția blochează în mod intenționat ancheta, reclamantii au sesizat Parchetul de pe lângă Inalta Curte de Casație și Justiție, în prima fază cu plângerea părților civile Tofan Grup Internațional și Danubiana împotriva **tergiversării anchetei** de către IGPR-Serviciul Economic Financiar și cu plângerea dlui Gh. Tofan împotriva măsurii începerii urmăririi penale, dispusă abuziv împotriva dumnealui de către IGP-Directia de Cercetări Penale.

În mod straniu, plângerile respective au fost repartizate spre soluționare dnei procuror Stoica Viorica, din cadrul Parchetului de pe lângă Inalta Curte de Casație și Justiție, persoană care era în **strânse legături de prietenie** cu avocatul lui Rădulescu Stefan. Pe toată perioada cât cauza s-a aflat la dna procuror Stoica Viorica nu a fost dispusă nici o măsură și nu s-a efectuat nici un act de urmărire penală împotriva lui Rădulescu Stefan.

Ca urmare a cererii formulate de către părțile civile, întemeiată pe indiciile evidente ale favorizării de către IGPR a infractorului Rădulescu Stefan, începând cu luna noiembrie 2003, cauza a fost preluată, în anchetă proprie, la Parchetul de pe lângă Inalta Curte de Casație și Justiție. Cauza a fost repartizată pentru soluționare procurorului Gherța Constantin.

Acesta a dovedit profesionalism și bună credință, nu s-a lăsat cumpărat de învinuitul Rădulescu Ștefan și, tocmai din acest motiv, a devenit la rândul lui ținta unor presiuni și reclamații neîntemeiate. O serie de abuzuri au fost săvârșite de către procurori ierarhic superiori procurorului Gherța pentru a-l determina să blocheze cazul. Sistematic, domnii George Muscalu, Botea Raluca, Lavric Paula, Paun Irinel, Andrei Niculae, procurori cu funcții de conducere din cadrul Parchetului de pe lângă Inalta Curte de Casație și Justiție, au făcut **imixtiuni în ancheta** desfășurată de către procurorul Gherța. Deoarece acesta nu a cedat la aceste intimidări s-a procedat la luarea cauzei din ancheta procurorului Gherta, pentru motive nefondate și nelegale, pentru ca apoi să îi fie din nou repartizată. Prin aceste manevre administrative ancheta a fost bulversată și tergiversată pe o durată de circa un an de zile.

La sfârșitul lunii noiembrie 2005, ancheta a fost din nou distorsionată prin implicarea DNA, ca urmare a unor plângeri abuzive formulate de către familia Rădulescu împotriva procurorului Gherța, cât și împotriva dlui Tofan, pentru presupuse infracțiuni de trafic de influență și șantaj.

Ancheta de la nivelul DNA a fost condusă de procurorul Constantin Balcan. Acesta a redeschis dosarul în mod abuziv și părtinitor. În cursul anchetei sale, procurorul Constantin Balcan a audiat exclusiv "martori" propuși de familia Rădulescu, fără să îl intereseze poziția părților adverse și fără să dea curs cererii acestora de a participa la orice act de urmărire desfășurat în cadrul dosarului. El a înlesnit accesul lui Rădulescu Ștefan și avocaților acestuia la date sau acte din dosarul cauzei care au fost folosite cu rea-credință de către Rădulescu în propriul interes. A fost vorba de o reală **favorizare a infractorului**, comisă, împotriva tuturor regulilor, tocmai de un om al legii. Mai mult, procurorul Constantin Balcan a divulgat către presă informații privind audierea dlui Tofan și a contribuit astfel la **campania denigratoare** instrumentată de către Rădulescu împotriva victimelor fraudelor sale și a procurorului Gherța, care avea responsabilitatea de a-l cerceta penal. Deosebit de grav este și faptul că procurorul Balcan, sub pretextul continuării anchetei sale a cerut să nu se înainteze instanței de judecată dosarul în care era cercetat Rădulescu și complicii săi, blocând astfel în mod deliberat

procedurile legale. Nu mai puțin grav este faptul că procurorul Balcan, intrând în posesia unei ciorne a rechizitoriului care urma să fie avansat pentru trimiterea dosarului la instanța competentă pentru judecare, a pus în circulație cu bună știință o ciornă în paralel cu varianta oficială finală, ajutând în acest fel ca inculpații să aibă temei să ceară și să obțină constatarea nulității absolute a rechizitoriului, cauza fiind restituită la Parchet în vederea refacerii actului de sesizare. Este surprinzător cum tocmai o instituție a statului menită să lupte împotriva corupției și abuzurilor favorizează un infractor și discreditează un procuror care își face datoria. Modul **părtinitor și neprofesionist** în care a acționat procurorul Balcan ridică mari semne de întrebare cu privire la "motivația" acestei atitudini și la rolul jucat de infractorul Rădulescu în asigurarea acestei "motivații".

Dacă memoriile adresate ministrului justiției și Consiliului Superior al Magistraturii ar ajunge pe masa experților Comisiei Europene, ne întrebăm dacă, mult așteptatul raport de țară din această toamnă ar mai fi la fel de pozitiv privind progresele făcute de România în **reforma justiției și în lupta împotriva corupției**. Ar fi atunci evident cum, numai într-un singur caz, din multe ce lăncezesc în diverse stadii pe la poliție, procuratură sau prin tribunale, s-au încălcat, în mod repetat, principii fundamentale ale unui stat de drept. Pentru a apăra interesele unui infractor a fost încălcat **principiul imparțialității și egalității** în fața legii, s-a nesocotit, la fel ca și în multe alte cazuri, **principiul nepublicității și confidențialității** anchetei penale, s-au produs **imixtiuni grosolane și continue** în activitatea altui procuror, persoane cu funcție de conducere și-au îndeplinit atribuțiile cu rea credință și toate acestea au condus inevitabil la favorizarea infractorului și la maximizarea daunelor produse de acesta.

Dezamăgit de corupția din justiția României și pierzându-mi speranța într-un act de justiție corect în propria mea țară, vă rog să faceți uz de prerogativele dumneavoastră pentru a determina o schimbare de atitudine a autorităților de la București față de lungul șir de abuzuri la care este supus justițiabilul dintr-un viitor stat membru al Uniunii Europene. Veți contribui astfel nu numai la rezolvarea unui caz, ci și la impulsionearea unei reforme reale a justiției din România.

Cu deosebit respect și speranță,

GHEORGHE TOFAN

**Actionar și reprezentant legal al Tofan Grup International și Danubiana
Romania, 20/06.2006**